EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 9.2.2026
COM(2026) 63 final

2026/0041 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

millega lubatakse liikmesriikidel Euroopa Liidu huvides heaks kiita Cabo Verde ühinemine rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsiooni (edaspidi „1980. aasta konventsioon“) on praeguseks ratifitseerinud 103 riiki (sealhulgas kõik ELi liikmesriigid). Konventsiooni eesmärk on taastada endine olukord sel teel, et õigusvastaselt ära viidud või kinni hoitud lapsed tuuakse konventsiooniosaliste kindlaks määratud keskasutuste vahelise koostöösüsteemi kaudu kiiresti tagasi.

Kuna lapseröövi ennetamine on oluline osa lapse õiguste edendamist käsitlevast ELi poliitikast, tegeleb Euroopa Liit rahvusvahelisel tasandil aktiivselt 1980. aasta konventsiooni kohaldamise parandamisega ning kutsub kolmandaid riike üles sellega ühinema.

Cabo Verde andis 1980. aasta Haagi konventsiooni ühinemiskirja hoiule 4. oktoobril 2022. Konventsioon jõustus Cabo Verdes 1. jaanuaril 2023.

1980. aasta konventsiooni artikli 38 neljandas lõigus on sätestatud, et konventsioon kehtib üksnes ühineva riigi ja nende lepinguosaliste riikide vahel, kes on tema ühinemise deklaratsiooniga heaks kiitnud.

Arvamuses 1/13[1] otsustas Euroopa Kohus, et nõusoleku andmine kolmanda riigi ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga kuulub Euroopa Liidu ainupädevusse.

Kohus nõudis selles küsimuses ELi tasandil üksmeelt, et hoida ära olukordi, kus liikmesriigid toimivad erinevalt.

Kuna rahvusvahelise lapseröövi küsimus kuulub Euroopa Liidu ainuvälispädevusse, tuleb otsus Cabo Verde ühinemise heakskiitmise kohta võtta ELi tasandil vastu nõukogu otsusega. Euroopa Liidu liikmesriigid peaksid seega andma hoiule heakskiidudeklaratsiooni, mis käsitleb Cabo Verde ühinemist Euroopa Liidu huvides.

Euroopa Liidu liikmesriikide heakskiit muudaks 1980. aasta Haagi konventsiooni kohaldatavaks Cabo Verde ja ELi liikmesriikide, v.a Taani vahel.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

1980. aasta Haagi konventsioon on nõukogu määruse nr 2019/1111 („Brüsseli IIa määrus“)[2] rahvusvaheline analoog vanema sooritatud lapseröövide valdkonnas. Kõnealune määrus on abieluasjade ja vanemliku vastutuse küsimustes tehtava ELi õigusalase koostöö nurgakivi.

Määruse üks peamisi eesmärke on hoida ära liikmesriikidevahelisi lapseröövе selliste menetluste kehtestamise teel, millega tagatakse lapse kiire tagasitoomine liikmesriiki, kus on lapse harilik viibimiskoht. Selleks sisaldab Brüsseli IIb määruse III peatükk 1980. aasta Haagi konventsioonis sätestatud menetlust, mida on täiendatud mõningate selgitustega, eelkõige sellistes küsimustes nagu lapse ärakuulamine, pärast tagastamistaotluse esitamist otsuse tegemiseks ettenähtud tähtaeg ja lapse tagasitoomisest keeldumise põhjendused.

---

[1] 14. oktoobri 2014. aasta arvamus 1/13 (kolmandate riikide ühinemine rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga), ECLI:EU:C:2014:2303.

[2] Nõukogu 25. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1111, mis käsitleb kohtualluvust, abieluasjade ja vanemliku vastutusega seotud kohtuasjades tehtud lahendite tunnustamist ja täitmist ning rahvusvahelisi lapseröövе (uuesti sõnastatud) (ELT L 178, 2.7.2019, lk 1–115).

Euroopa Liit toetab rahvusvahelisel tasandil kolmandate riikide ühinemist 1980. aasta konventsiooniga, et liikmesriigid saaksid rahvusvaheliste lapseröövide korral toetuda ühtsele õigusraamistikule.

Ajavahemikul juunist 2015 kuni detsembrini 2022 on juba vastu võetud 22 nõukogu otsust, et kiita heaks 30 kolmanda riigi (Maroko, Singapur, Vene Föderatsioon, Albaania, Andorra, Seišellid, Armeenia, Korea Vabariik, Kasahstan, Peruu, Gruusia, Lõuna-Aafrika, Tšiili, Island, Bahama, Panama, Uruguay, Colombia, El Salvador, San Marino, Dominikaani Vabariik, Valgevene, Usbekistan, Honduras, Ecuador, Ukraina, Jamaica, Boliivia, Filipiinid ja Tuneesia) ühinemine 1980. aasta Haagi rahvusvahelise lapseröövi konventsiooniga[3].

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Käesolev ettepanek on seotud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 sätestatud üldise eesmärgiga kaitsta lapse õigusi. 1980. aasta Haagi konventsiooni eesmärk on kaitsta last vanema sooritatud lapseröövi kahjuliku mõju eest ja tagada, et laps säilitaks kontakti mõlema vanemaga, näiteks suhtlusõiguse tulemusliku kasutamise kaudu. Samuti tuleb rõhutada, et ettepanek on kooskõlas eesmärgiga edendada piiriüleste perekonnaõiguslike vaidluste lahendamiseks vahendusmenetluse kasutamist.

Direktiivi vahendusmenetluse teatavate aspektide kohta tsiviil- ja kaubandusasjades[4] kohaldatakse ka perekonnaõiguse suhtes ühises Euroopa õigusruumis. 1980. aasta Haagi konventsioonis kutsutakse üles perekonnaõiguslike vaidluste rahumeelsele lahendamisele. Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverents on avaldanud 1980. aasta Haagi konventsiooni kohta hea tava juhendeid ja ühes neist on kirjeldatud vahendamise kasutamist konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate rahvusvaheliste perekonnaõiguslike, lapsi puudutavate vaidluste lahendamisel. Euroopa Komisjoni algatusel on see juhend tõlgitud lisaks inglise ja prantsuse keelele kõigisse ELi keeltesse ja ka araabia keelde, et toetada dialoogi riikidega, mis ei ole veel konventsiooni ratifitseerinud / sellega ühinenud, ja aidata leida konkreetseid viise rahvusvahelistest lapseröövidest tekkivate probleemide lahendamiseks[5].

---

[3] Vastu on võetud juba 22 nõukogu otsust, millega lubatakse liikmesriikidel kiita heaks järgmiste riikide ühinemine 1980. aasta konventsiooniga: Andorra (nõukogu 15. juuni 2015. aasta otsus (EL) 2015/1023); Seišellid (nõukogu 10. detsembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/2354); Venemaa (nõukogu 10. detsembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/2355); Albaania (nõukogu 10. detsembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/2356); Singapur (nõukogu 15. juuni 2015. aasta otsus (EL) 2015/1024); Maroko (nõukogu 10. detsembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/2357); Armeenia (nõukogu 10. detsembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/2358); Korea Vabariik (nõukogu 8. detsembri 2016. aasta otsus (EL) 2016/2313), Kasahstan (nõukogu 8. detsembri 2016. aasta otsus (EL) 2016/2311) ja Peruu (nõukogu 8. detsembri 2016. aasta otsus (EL) 2016/2312); Gruusia ja Lõuna-Aafrika (nõukogu 18. detsembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/2462); Tšiili, Island ja Bahama (nõukogu 18. detsembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/2424); Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvador (nõukogu 18. detsembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/2464); San Marino (nõukogu 18. detsembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/2463); Dominikaani Vabariik (nõukogu 18. veebruari 2019. aasta otsus (EL) 2019/305); Ecuador ja Ukraina (nõukogu 18. veebruari 2019. aasta otsus (EL) 2019/306); Honduras (nõukogu 18. veebruari 2019. aasta otsus (EL) 2019/307); Valgevene ja Usbekistan (nõukogu 18. veebruari 2019. aasta otsus (EL) 2019/308); Jamaica (nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsus (EL) 2021/2206); Boliivia (nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsus (EL) 2021/2207); Filipiinid (nõukogu 8. detsembri 2022. aasta otsus (EL) 2022/2439); Tuneesia (nõukogu 8. detsembri 2022. aasta otsus (EL) 2022/2450).

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/52/EÜ vahendusmenetluse teatavate aspektide kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (ELT L 136, 24.5.2008, lk. 3).

[5] https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=6561&dtid=3

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni artiklile 38 on heakskiidudeklaratsioon ühineva riigiga sõlmitud rahvusvahelise lepingu lahutamatu osa.

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 6 kohase otsuse materiaalõiguslik alus sõltub eelkõige kavandatava rahvusvahelise lepingu eesmärgist ja sisust. Kuna 1980. aasta Haagi konventsiooni peamine eesmärk ja sisu on takistada vanema sooritatud lapseröövе ning seega on selle reguleerimisese perekonnaõigus, on materiaalõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 81 lõige 3. ELi toimimise lepingu artikli 81 lõikes 3 on sätestatud, et perekonnaõiguse piiriülest toimet käsitlevad meetmed sätestab nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt. Nõukogu teeb ühehäälse otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Kuna materiaalõiguslik alus on ELi toimimise lepingu artikkel 81, peab nõukogu pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 6 punktile b võtma vastu otsuse, millega lubatakse liikmesriikidel liidu huvides heaks kiita kolmanda riigi ühinemine 1980. aasta konventsiooniga.

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 8 teise lõigu kohaselt teeb nõukogu otsuse ühehäälselt, kui leping hõlmab valdkonda, mille puhul liidu õigusakti vastuvõtmisel on nõutav ühehäälsus.

Seega on kavandatava otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkt b ja ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 8 teine lõik.

Määrus (EL) 2019/1111 (Brüsseli IIb määrus) on Iirimaa suhtes siduv ja seepärast osaleb ta käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ei kohaldata

- **Proportsionaalsus**

Käesolev ettepanek on koostatud kooskõlas nõukogu juba vastu võetud samateemaliste otsustega ning see ei lähe kaugemale, kui on vajalik ELi ühtse tegutsemise saavutamiseks rahvusvaheliste lapseröövide valdkonnas, tagades, et ELi liikmesriigid kiidavad ettenähtud aja jooksul heaks Cabo Verde ühinemise 1980. aasta Haagi konventsiooniga.

- **Vahendi valik**

Käesolev nõukogu otsuse ettepanek esitatakse kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 6, kus on sätestatud, et nõukogu võtab vastu otsuse lepingu sõlmimise kohta. Käesolevas ettepanekus esitatud eesmärgi saavutamiseks ei ole võimalik kasutada muud õiguslikku vahendit.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Kõik Euroopa Liidu liikmesriigid, kellega komisjon konsulteeris nõukogu tsiviilõiguse töörühmas selle üle, kas nad on valmis kiitma heaks Cabo Verde ühinemise 1980. aasta Haagi konventsiooniga, esitasid pooldava arvamuse.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon on kogunud konventsiooni rakendamise kohta asjakohast teavet Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsilt, ELi delegatsioonilt Cabo Verdes ning Cabo Verde Vabariigi peaprokuratuurilt (koostöö ja võrdleva õiguse keskosakond), mis on 1980. aasta Haagi konventsiooni alusel määratud keskasutus.

- **Mõju hindamine**

Sarnaselt aastatel 2015–2022 juba vastu võetud 22 nõukogu otsusega, millega kiideti heaks teatavate kolmandate riikide ühinemine 1980. aasta Haagi konventsiooniga, ei ole mõjuhinnangut tehtud.

Konventsiooni rakendamise taset hinnati siiski vastuste põhjal, mille Cabo Verde andis ELi küsimustikule, ja uute ühinevate riikide jaoks Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi koostatud küsimustiku vastuste põhjal.

Tsiviilõiguse töörühmas toimunud arutelude käigus ilmnes, et mõne liikmesriigi (näiteks Portugali) kogemused Cabo Verde õigussüsteemiga on positiivsed. Cabo Verde ametiasutused peavad aluslepingust tulenevaid suhteid ELi liikmesriikidega väga oluliseks. 1980. aasta Haagi konventsioon kujutab endast Cabo Verde ja kõigi ELi liikmesriikide jaoks ühist õigusraamistikku, mis aitaks kaasa piiriüleste lapseröövijuhtumite menetlemisele ja lahendamisele.

Koostöös portugali keelt kõnelevate riikidega, kes on konventsiooni osalised (Portugal ja Brasiilia), on kavas korraldada koolitusi. Lastega seotud küsimusi käsitlevate Haagi konventsioonide rakendamises osaleb ka UNICEF.

Cabo Verde ühines hiljuti ka lastekaitset käsitleva 1996. aasta Haagi konventsiooniga ning laste ja teiste pereliikmete elatise rahvusvahelise sissenõudmise konventsiooniga ning riigi õigussüsteemi, õigusriigi põhimõtte järgimist ja põhiõiguste austamist on uuritud vastuväidete puudumise menetlustes enne nende konventsioonidega ühinemist. Hindamise tulemusena jõuti järeldusele, et Cabo Verde ühinemisele eespool nimetatud konventsioonidega ei tohiks esitada vastuväiteid.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ei kohaldata

- **Põhiõigused**

Vanema sooritatud lapseröövon otseses vastuolus lapse õigustega, eelkõige õigusega kaitsele ja õigusega säilitada kontakt mõlema vanemaga. Sellise õigusraamistiku kehtestamisega, mille eesmärk on hoida ära vanema toimepandud lapseröövе ja anda lapsele võimalus olla ära kuulatud, on 1980. aasta konventsiooniga toetatud lapse õigusi, mis on ÜRO lapse õiguste konventsioonis tunnustatud põhilised inimõigused. Käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada Cabo Verde ja ELi liikmesriikide vaheline õigusraamistik.

4. MÕJU EELARVELE

Kavandatud nõukogu otsusel puudub mõju eelarvele.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ei kohaldata

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ei kohaldata

2026/0041 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

millega lubatakse liikmesriikidel Euroopa Liidu huvides heaks kiita Cabo Verde ühinemine rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõiget 3 koostoimes artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktiga b ja artikli 218 lõike 8 teise lõiguga,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[1]

ning arvestades järgmist:

(1) Liit on seadnud üheks oma eesmärgiks edendada lapse õiguste kaitset, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3. Selle poliitika oluline osa on meetmed, millega kaitstakse last õigusvastase äraviimise või kinnihoidmise eest.

(2) Nõukogu on võtnud vastu määruse (EL) 2019/1111[2] (edaspidi „Brüsseli IIb määrus“), mille eesmärk on kaitsta lapsi õigusvastase äraviimise või kinnihoidmise kahjuliku mõju eest ning kehtestada menetlused, millega tagatakse lapse kiire tagasitoomine riiki, kus on lapse harilik viibimiskoht, ning tagada suhtlusõiguse ja hooldusõiguse kaitse.

(3) Määrus (EL) 2019/1111 täiendab ja tugevdab rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitlevat 1980. aasta Haagi konventsiooni (edaspidi „1980. aasta Haagi konventsioon“), millega kehtestatakse rahvusvahelisel tasandil osalisriikide ja keskasutuste vaheline kohustuste ja koostöö süsteem ning mille eesmärk on tagada õigusvastaselt ära viidud või kinni hoitud laste kiire tagasitoomine.

(4) Kõik liikmesriigid on 1980. aasta Haagi konventsiooni osalised.

(5) Liit kutsub kolmandaid riike üles 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinema ja toetab 1980. aasta Haagi konventsiooni nõuetekohast rakendamist ning osaleb koos liikmesriikidega muu hulgas Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi korrapäraselt korraldatavates erikomisjonides.

(6) Tundlike rahvusvahelise lapseröövi juhtumite korral võiks olla parim lahendus liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel kohaldatav ühine õigusraamistik.

(7) 1980. aasta Haagi konventsioonis on sätestatud, et see kehtib ühineva riigi ja nende osalisriikide vahel, kes on tema ühinemise deklaratsiooniga heaks kiitnud.

---

[1] ELT C [...], [...], lk [...].

[2] Nõukogu 25. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1111, mis käsitleb kohtualluvust, abieluasjade ja vanemliku vastutusega seotud kohtuasjades tehtud lahendite tunnustamist ja täitmist ning rahvusvahelisi lapseröövе (uuesti sõnastatud) (ELT L 178, 2.7.2019, lk 1–15, ELI:http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj).

(8) 1980. aasta Haagi konventsiooniga ei saa ühineda piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid, nagu liit. Seetõttu ei saa liit 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühineda ega ühineva riigi ühinemist käsitlevat heakskiidudeklaratsiooni hoiule anda.

(9) Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu arvamusele 1/13[3] kuulub 1980. aasta Haagi konventsiooni kohane heakskiidudeklaratsioon liidu ainupädevusse välisasjades.

(10) 4. oktoobril 2022 andis Cabo Verde hoiule oma ühinemiskirja 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks. 1980. aasta Haagi konventsioon jõustus Cabo Verdes 1. jaanuaril 2023.

(11) Cabo Verdes valitsevat olukorda hinnates on jõutud järeldusele, et liikmesriigid võivad liidu huvides heaks kiita Cabo Verde ühinemise vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni tingimustele.

(12) Seetõttu tuleks liikmesriikidel lubada kooskõlas käesolevas otsuses sätestatud tingimustega anda hoiule oma heakskiidudeklaratsioonid Cabo Verde ühinemiseks liidu huvides.

(13) Määrus (EL) 2019/1111 on Iirimaa suhtes siduv ja seepärast osaleb ta käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

(14) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Liikmesriikidele antakse luba kiita heaks Cabo Verde ühinemine 1980. aasta Haagi konventsiooniga liidu huvides.

2. Liikmesriigid annavad hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäeva] hoiule heakskiidudeklaratsiooni, mille kohaselt nad kiidavad heaks Cabo Verde ühinemise 1980. aasta Haagi konventsiooniga liidu huvides ja mis on sõnastatud järgmiselt: „[LIIKMESRIIGI täielik nimi] kiidab vastavalt nõukogu otsusele (EL) ... heaks Cabo Verde ühinemise rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga.“

3. Liikmesriigid teavitavad nõukogu ja komisjoni, et nad on hoiule andnud oma heakskiidudeklaratsioonid Cabo Verde ühinemiseks ning edastavad komisjonile nimetatud deklaratsioonide teksti kahe kuu jooksul pärast nende hoiuleandmist.

[3] Euroopa Kohtu 14. oktoober 2014. aasta arvamus 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

[…]

FINANTS- JA DIGISELGITUS

(1) ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

Ettepaneku/algatuse nimetus

Ettepanek: nõukogu otsus, millega lubatakse liikmesriikidel Euroopa Liidu huvides heaks kiita Cabo Verde ühinemine rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga

Asjaomased poliitikavaldkonnad

Õigusküsimused

Eesmärgid

Üldeesmärgid

Käesoleva ettepaneku eesmärk on lubada liikmesriikidel Euroopa Liidu huvides heaks kiita Cabo Verde ühinemine rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga vastavalt Euroopa Liidu Kohtu arvamusele 1/13, et tagada õiguskindlus ja prognoositavus rahvusvahelisel ja Euroopa tasandil.

Erieesmärgid

Lubada ELi liikmesriikidel heaks kiita Cabo Verde ühinemine rahvusvahelise lapseröövi 1980. aasta Haagi konventsiooniga.

Oodatavad tulemused ja mõju

Märkige, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju toetusesaajatele/sihtrühmale.

Rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikkee küsimusi käsitlevat 1980. aasta Haagi konventsiooni kohaldatakse kõigi liikmesriikide (välja arvatud Taani) ja Cabo Verde vahel.

Tulemusnäitajad

Märkige, milliste näitajate abil jälgitakse edusamme ja saavutusi.

Ei kohaldata

Ettepanek/algatus käsitleb

☑ **uut meedet**

☐ **uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest**[1]

☐ **olemasoleva meetme pikendamist**

☐ **ühe või mitme meetme ümbersuunamist teise või uude meetmesse või ühendamist teise või uue meetmega**

Ettepaneku/algatuse põhjendused

Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused, sealhulgas algatuse rakendamise üksikasjalik ajakava

Ei kohaldata

[1] Vastavalt finantsmääruse artikli 58 lõike 2 punktile a või b.

ELi meetme lisaväärtus (see võib tuleneda eri teguritest, nagu kooskõlastamisest saadav kasu, õiguskindlus, suurem tõhusus või vastastikune täiendavus). Käesoleva punkti kohaldamisel tähendab „ELi meetme lisaväärtus“ väärtust, mis tuleneb liidu sekkumisest ja lisandub väärtusele, mille liikmesriigid oleksid muidu üksi loonud.

ELi tasandi meetme põhjused (*ex-ante*)

ELi liikmesriigile loa andmine on kooskõlas varasemate samalaadsete algatustega, mis tulenevad Euroopa Liidu Kohtu arvamusest 1/13. See kuulub vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 3 lõikele 2 ELi ainuvälispädevusse. Loa saab anda ainult nõukogu komisjoni ettepanekul ja seega on see oma olemuselt ainupädevus, mille suhtes ei kohaldata subsidiaarsuse põhimõtet.

Oodatav tekkiv ELi lisaväärtus (*ex-post*)

ELi aluslepingute ja Euroopa Liidu Kohtu kohtulahendite järgimine on tagatud.

Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

Tegemist on 23. samalaadse ettepanekuga.

Kooskõla mitmeaastase finantsraamistikuga ja võimalik koostoime muude asjakohaste vahenditega

Käesolev ettepanek ei mõjuta eelarvet.

Erinevate kasutada olevate rahastamisvõimaluste, sealhulgas vahendite ümberpaigutamise võimaluste hinnang

Käesolev ettepanek ei mõjuta eelarvet.

Ettepaneku/algatuse ja selle finantsmõju kestus

☐ **Piiratud kestusega**

☐ hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA

☐ finantsmõju kulukohustuste assigneeringutele avaldub ajavahemikul AAAA–AAAA ja maksete assigneeringutele ajavahemikul AAAA–AAAA.

☐ **Piiramatu kestusega**

Rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku AAAA–AAAA,

millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

Kavandatud eelarve täitmise viis(id)[2]

☐ **Eelarve otsene täitmine** komisjoni poolt

☐ tema talituste kaudu, sealhulgas kasutades liidu delegatsioonides töötavat komisjoni personali;

☐ rakendusametite kaudu

☐ **Eelarve jagatud täitmine** koostöös liikmesriikidega

☐ **Eelarve kaudne täitmine**, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

[2] Eelarve täitmise viise koos viidetega finantsmäärusele on selgitatud BUDGpedia veebisaidil https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

☐ kolmandatele riikidele või nende määratud asutustele;

☐ rahvusvahelistele organisatsioonidele ja nende allasutustele (nimetage);

☐ Euroopa Investeerimispangale ja Euroopa Investeerimisfondile;

☐ finantsmääruse artiklites 70 ja 71 osutatud asutustele;

☐ avalik-õiguslikele asutustele;

☐ avalikke teenuseid osutavatele eraõiguslikele asutustele, sel määral, mil neile antakse piisavad finantstagatised;

☐ liikmesriigi eraõigusega reguleeritud asutustele, kellele on delegeeritud avaliku ja erasektori partnerluse rakendamine ja kellele antakse piisavad finantstagatised;

☐ asutustele või isikutele, kellele on delegeeritud Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaste ühise välis- ja julgeolekupoliitika erimeetmete rakendamine ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis;

☐ liikmesriigis asutatud asutustele, kelle suhtes kohaldatakse liikmesriigi eraõigust või liidu õigust ja kellele võib kooskõlas valdkondlike normidega usaldada liidu rahaliste vahendite või eelarveliste tagatiste haldamise niivõrd, kuivõrd selliseid asutusi kontrollivad avalik-õiguslikud asutused või avalikke teenuseid osutavad eraõiguslikud asutused ja kontrollivad organid annavad neile solidaarvastutuse vormis piisavad finantstagatised või samaväärsed finantstagatised, mis võivad iga meetme puhul piirduda liidu toetuse maksimumsummaga.

Märkused

[…]

HALDUSMEETMED

Järelevalve ja aruandluse reeglid

Ei kohaldata

Haldus- ja kontrollisüsteem(id)

Eelarve täitmise viisi(de), rahastuse rakendamise mehhanismi(de), maksete tegemise korra ja kavandatava kontrollistrateegia selgitus

Ei kohaldata

Teave kindlakstehtud riskide ja nende vähendamiseks kasutusele võetud sisekontrollisüsteemi(de) kohta

Ei kohaldata

Kontrollimeetmete hinnanguline kulutõhusus (kontrollikulude suhe hallatavate vahendite väärtusse), selle põhjendus ja oodatav veariski tase (maksete tegemise ja sulgemise ajal)

Pettuste ja õigusnormide rikkumise ärahoidmise meetmed

[…]